

El professor Miquel Seguí i el seu temps

GASPAR VALERO I MARTÍ

Aquests dies de xafogor estiuenca ens arriba una notícia glaçada: la mort del professor Miquel Seguí Aznar. Ben cert que no som la persona més adient per parlar d'ell des del coneixement personal. Però vull dir que em considero un deixeble de les seves magistrals aportacions en el camp de l'arquitectura contemporània a Mallorca. Més concretament, ell ha estat el més característic especialista de l'arquitectura mallorquina en la primera meitat del segle XX. Conceptes com modernisme, regionalisme arquitectònic, racionalisme, tenen en el professor Seguí la més gran autoritat que ha engendrat Mallorca. Un llibre tan preciós com *El modernismo y su tiempo*, editat l'any 1989 per Olañeta amb fotos de Donald G. Murray són dels que fan goig i fiten el camí dels estudiosos de la nostra cultura.

Miquel Seguí era catedràtic d'universitat de l'àrea de coneixement d'Història de l'Art, adscrita al Departament de Ciències Històriques i Teoria de les Arts de la UIB, des de maig de 1993. Anys abans, havia llegit la seva tesi doctoral, titulada precisament "La arquitectura contemporánea en Mallorca 1900-1947".

L'última cosa que he llegit seva, feta en col·laboració amb altres professionals, és un molt remarcable treball sobre l'arquitecte Guillem Reynés "Guillem Reynés Font: una trajectòria interrompuda". La seva, la del professor Seguí, és una trajectòria plena de realitzacions però, lamentablement, també interrompuda abans d'hora, com l'arquitecte a qui homenatjava. I ho dic perquè el professor del modernisme, abans de finir nord enllà, era

un home actiu, en plena tasca investigadora, a l'aguait del dia a dia; fins i tot, com molts de ciutadans, fent de 'gendarmes' de la civilitat -perdonau-me l'expressió-, vull dir, disposats a col·laborar en contra de l'allau irresponsable d'episodis de destrucció del patrimoni. I ho dic pensant en la nota de l'associació ARCA, que ens recorda com l'últim contacte d'aquesta entitat amb Miquel Seguí fou per plantejar la necessitat de conservar la Península Balears, situada en la barriada de Pere Garau. Tot un recordatori de l'Eixample de Palma, aquest àmbit tan nostre i tan dissortat, tan maltractat i tan desvirtuat, que acollia -acull encara avui?- nombroses mostres arquitectòniques estudiades pel professor Seguí.

Lamentablement, d'aquell caràcter arquitectònic inicial

Miquel Seguí fou gran coneixedor de l'arquitectura mallorquina del segle XX

L'Eixample de Palma, tan "maltractada i dissortada", fou estudiada per Seguí

L'Eixample, amb un toc modernista i, especialment, amb una fesomia noucentista o regionalista neobarroca i, fins i tot, racionalista, poc en queda. La desaparició d'edificis artístics i representatius d'aquells estils arquitectònics ha estat enorme. Avui, és obligatori que el catàleg de patrimoni vetli el que queda d'ànima de l'Eixample. A veure si el nom d'arquitectes com Gaspar Benàsser, Guillem Reinés, Guillem Forteza, Jaume Alenyà, i d'altres, només seran una placa de nom de carrer, sense cap edifici dels seus dret!

L'estiu passat vaig parlar breument -una salutació i algun comentari sobre la mar, l'estiu i el paisatge que ens agombolava- a Son Serra de Marina. Ara el record, vora mar, en silenci, amb la seva figura que es retallava en les blavors de la Mediterrània i en un horitzó que ell ha ajudat a ser més clar.

Historiador

→ ARTE

ARCA lamenta la muerte del historiador Miquel Seguí

Palma. La Associació per a la Revitalització dels Centres Antics (ARCA) remitió ayer una nota de condolencia por la muerte del historiador del arte y profesor de la UIB Miquel Seguí Aznar, ocurrida el pasado sábado. **Redacción.**

Mor el catedràtic d'Història de l'Art Miquel Seguí

PALMA El catedràtic d'Història de l'Art i expert coneixedor de l'arquitectura illenca Miquel Seguí Aznar morí diumenge a 59 anys.

Seguí es llicencià en història a la Universitat de Barcelona amb l'estudi *L'arquitectura modernista a Balears*, una disciplina que ja no abandonà mai. Precisament, la seva tesi doctoral aprofundí vers *l'Arquitectura contemporània a Mallorca (1900-1947)*. Entre els anys 1985 i 1993 fou professor titular de la Universitat de les Illes Balears i des de llavors ençà n'era catedràtic.

El seu vessant de docent el compaginà amb l'estudi i la publicació de nombrosos treballs com *Estudis sobre arquitectura i urbanisme* (1984), *L'ar-*

Miquel Seguí Aznar.

quitectura de Foc a Balears (2001) i la coautoria de Guillem Forteza, *arquitecte escolar* (1993), entre d'altres publicacions.

Ahir mateix, l'Associació per la Revitalització dels Centres Antics es lamentava de la sobtada mort de Miquel Seguí, "una veu de referència per a l'estudi dels valors patrimonials arquitectònics de la nostra illa". • **es**

OBITO El historiador compaginó su labor docente con la investigación sobre arquitectura

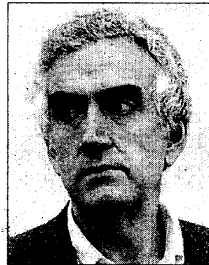
Fallece a los 59 años Miquel Seguí Aznar, catedrático de historia del arte y experto en arquitectura isleña

J.N.

El catedrático de Historia del Arte Miquel Seguí Aznar falleció el domingo a los 59 años. Experto conocedor de la arquitectura isleña, Seguí compaginó su labor docente con la investigación y la publicación de numerosos trabajos como *L'arquitectura de l'oci a Balears* (2001) *Estudis sobre arquitectura i urbanisme* o *L'arquitectura modernista a Balears* y *Guillem Forteza, arquitecte escolar* (1993), entre otras.

Nacido en Palma, y licenciado en historia por la Universitat de Barcelona, desde joven ya demostró su inclinación por la arquitectura. Realizó incursiones en la fotografía y el cómic pero nunca abandonó la arquitectura, convirtiéndose en un experto en urbanismo contemporáneo.

Tanto fue así que, como testimoniaba ayer ARCA, «Miquel Seguí se convirtió en una referencia para el estudio de los valores pa-

Seguí era un referente en temas de patrimonio arquitectónico.

trimoniales arquitectónicos de nuestra Isla».

Eran numerosas las consultas y las opiniones que desde diferentes entidades le hacían llegar o solicitaban sobre arquitectura y patrimonio a las que este estudioso siempre respondía con la mayor prontitud exactitud y cortesía.

En el año 1992, Miquel Seguí recibió el Premi de Rehabilitació de la Ciutat de Palma, un galardón concedido por el Patronat de l'Habitatge.

OBITUARIO

Fallece a los 59 años Miquel Seguí Aznar, catedrático de Historia del Arte de la UIB y especialista en la arquitectura de la isla

C.M. Palma.

Miquel Seguí Aznar, catedrático de Historia del Arte de la UIB y gran estudioso de la arquitectura mallorquina y la fotografía contemporánea, ha fallecido de manera repentina, en las últimas horas, a los 59 años.

Nacido en Palma en 1950, se licenció en Historia en la Universidad de Barcelona en 1975, con su estudio *La arquitectura modernista en Baleares*; un trabajo que revisó y amplió en 1989. En 1980 se doctoró en la Universitat de les Illes Balears con su tesis *La arquitectura contemporánea*

en Mallorca 1900-1947, editada y publicada en 1990 por el Col·legi Oficial d'Arquitectes de les Balears. Fue profesor titular de la universidad balear desde 1985 a 1993, año en el que comenzó a ejercer como nuevo catedrático. En 1992 obtuvo el Premi de Rehabilitació de la Ciutat de Palma, concedido por el Patronatge Municipal del Habitatge de Cort.

Especializado en urbanismo y arquitectura mallorquina del siglo XX, Miquel Seguí Aznar compaginó siempre su labor como docente con la elaboración de traba-

jos, monografías, artículos y libros. También colaboró en numerosas obras colectivas. En 1984 ya publicó uno de sus primeros estudios, un acercamiento a la arquitectura de Guillem Forteza; figura a la que volvió a acercarse en 1993 con *Guillem Forteza. Arquitecte escolar*.

Entre sus obras más destacadas se encuentran *Urbanisme i arquitectura a les Balears, segle XX* (Documenta Balear, 2000); *La arquitectura del ocio en Baleares* (Leonard Muntaner, 2001); una monografía sobre el fotógrafo Josep Planas i Montanyà, y su reciente y colaborado volumen acerca de la trayectoria de Guillem Reynés i Font. Asimismo, participó en la elaboración de *El traslado del coro de la catedral de Mallorca* (2003) o en *Ciudad y Arquitectura en el primer franquismo* (2001).